

Predica de la Zürich

Duminică, 25 august 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Iuda 1:17-25** (...).

Îi suntem foarte mulțumitori Domnului că putem fi din nou în acest loc pentru a asculta Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Noi am auzit și cântat cântări minunate și am citit un Cuvânt minunat. Îi suntem foarte, foarte mulțumitori lui Dumnezeu pentru Biblie, pentru Vechiul și Noul Testament și pentru făgăduințele care au fost deja accentuate în cântare.

În prima predică, în ziua fondării Bisericii nou testamentare, Petru a amintit făgăduința din Vechiul Testament, dându-le-o pe drum, tuturor credincioșilor din Nou Testament, spunându-le: „*Aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...»*”(Fap. 2:16-17). Apoi, în aceeași predică, el a spus: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru*”(vers. 39).

Scumpii mei frați și surori, eu nu știu ce înseamnă aceasta pentru voi, dar armonia Vechiului cu Noul Testament este puternică, de asemenea inspirația și călăuzirea Duhului Sfânt este ceva deosebit. Iar prin har, noi putem avea parte de ceea ce Dumnezeu a făgăduit pentru această perioadă de timp. Așa cum deseori am amintit, noi suntem copii ai făgăduinței și credem toate făgăduințele pe care Domnul ni le-a dăruit în Cuvântul Său, iar noi le vom vedea împlinite pe toate.

Ne bucurăm că încă mai suntem în timpul harului și ne mai putem aduna împreună pentru a asculta Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și putem trăi personal pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Suntem mulțumitori că Domnul cheamă afară din toate popoarele, națiunile și

din toate religiile, iar pentru aceasta suntem foarte mulțumitori. Fiți bineveniți cu toții! Toți sunt invitați în odaia de nuntă a Mielului. Dumnezeu cheamă afară din toate categoriile sociale și din toate popoarele, din toate limbile. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe noi toți! Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații care acum traduc în diferite limbi. Fiindcă este scris că: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul*”(Mat. 24:14).

Doar pe scurt doresc să dau o mărturie. O ambasadoare pe nume Naomi a venit cu soțul ei la Krefeld și și-a manifestat o singură dorință: să mai facem o călătorie în Israel. Ea dorește neapărat ca noi să mergem acolo și să avem parte directă de ceea ce face Dumnezeu în prezent acolo. Noi lăsăm toate aceste lucruri în seama Domnului. Am avut un timp bogat binecuvântat și suntem mulțumitori Domnului pentru aceasta. Apoi a fost făcută o propunere să mai facem o călătorie în Israel. Atât timp cât mai suntem pe pământ și este în voia lui Dumnezeu la anul, din 2 martie, vom fi timp de zece zile în Israel. Dumnezeu singur știe dacă va avea loc. Noi predăm și aceasta în mâna Domnului. El să călăuzească totul. Noi suntem interesați doar de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Doamna și-a exprimat dorința ca noi să predicăm în diferite locuri. Noi nu trebuie să facem aceasta, ci doar dorim ca Biserica să fie desăvârșită, și apoi Israelul va auzi mesajul minunat prin gura celor doi proroci și ei vor crede. Doar după aceea măhrama va fi luată de peste ei.

Ceea ce mă mișcă sunt ultimele lucruri auzite la știri, îndeosebi referitor la ceea ce întâmplă în Brazilia. Vă rog dați-vă seama, fratele Miskys împreună cu mine am închiriat un elicopter și am zburat în jungla Amazoniană din Brazilia și am făcut diferite popasuri în pădurea tropicală (unde am predicat Cuvântul lui Dumnezeu). Acolo au fost adunați sute de oameni, oameni simplii care muncesc din greu pe marile plantații de acolo și câștigă doar cât să poată trăi. Iar acum acolo se întâmplă o astfel de catastrofă. Pe mine mă atinge aceasta. Fie ca Dumnezeu să-i mângâie pe toți frații și surorile noastre din acele regiuni afectate. El să le dăruiască har și să-i ajute, să le poarte de grijă atât firește cât și duhovnicește.

Noi toți știm ceea ce este scris în prorocul Isaia, că atunci când Domnul va tămădui rana poporului Său, atunci lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare. Nici nu ne putem închipui ce temperaturi vor fi pe pământ înainte ca totul să ajungă la încheiere. În Is. 30:26 este scris: „*Și lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), când va lega Domnul vânățiile poporului Său și va tămădui rana loviturilor lui*”. Îi mulțumim Domnului.

Într-o predică din august 1957 fratele Branham a amintit acest lucru, că decizia ca Israelul să fie un stat independent a fost luată în 6 mai 1946 și doar în 14 mai 1948 această decizie a fost publicată. Dar lucrul puternic a fost atunci când fratele Branham a spus: „Această hotărâre privitoare la Israel a avut loc în 6 mai 1946 și în 7 mai 1946 Îngerul Domnului stătea înaintea mea și mi-a dat însărcinarea”. Scumpii mei frați și surori, dacă trăiești și auzi aceste lucruri în mod direct și te transpui în această situație, că în timpul nostru Dumnezeu S-a ostenit și îngrijit nu doar să împlinească făgăduințe, ci a dat călăuziri directe ceea ce trebuie să se întâmple în timpul când făgăduințele se împlinesc/ajung la împlinire.

Astăzi am adus un pasaj din internet. Vă rog dați-vă seama, pe internet circulă aceste știri referitoare la legământul de pace de șapte ani. De prima dată este amintită cifra 7. Adesea este menționat că va fi un legământ, dar acum ei vorbesc de un legământ de șapte ani. Dacă mergem la Cuvântul lui Dumnezeu din Dan. 9:27 citim: „*El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare...*”. Legământul va fi rupt. Mi-a mers la inimă faptul că aceste teme biblice care privesc Israelul sunt subiect de știri în zilele noastre, astfel că nimeni nu mai trece peste ele. Fie ca și politicienii să recunoască că astăzi nu mai este vorba doar de un legământ, ci este vorba de un legământ trainic timp de șapte ani, pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să se împlinească.

Scumpii mei frați și surori, suntem foarte, foarte aproape de toate aceste lucruri. Voi știți ce este scris în Scriptură, nu doar că va fi

încheiat un legământ timp de șapte ani, ci că acest legământ va fi rupt și acest lucru se va întâmpla imediat după răpire. Fratele Branham a accentuat că încheierea legământului între Israel cu Atihristul și toate popoarele păgâne din împrejurimi va avea loc aproximativ în același timp cu răpirea. Totul este într-un stadiu foarte avansat. Noi suntem foarte mulțumitori Domnului pentru aceasta. Deja în 1 Tes. 5:3-4 este scris: „*Când vor zice: «Acum stăpânește pacea și siguranța!»*, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare...”.

Eu ascult știrile o dată pe zi. Nu știu dacă ați auzit când președintele Statelor Unite a spus: „Eu n-am fost ales de poporul american. Eu am fost ales de Dumnezeu ca să împlinesc lucrurile acestui timp”. El chiar a folosit exprimarea: „eu sunt un ales al lui Dumnezeu în ceea ce fac”. Dacă ne uităm la toate aceste lucruri și le comparăm cu Scriptura vedem că lucrurile se derulează și știm că n-a mai rămas mult timp până când noi vom trăi tot ceea ce Domnul a făgăduit și hotărât pentru timpul nostru. Ceea ce a fost hotărât pentru Israel se va întâmpla după timpul nostru (după răpirea noastră).

Ceea ce mă bucură pe mine este scris în 1 Tes. 5:4: „*Dar voi, dragi frați, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț*”. Vă rog spuneți un „Amin” la acest Cuvânt. Noi nu trăim în întuneric. Prin har, Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul profetic cu toate făgăduințele. Niciodată înainte întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru n-a fost descoperit atât de clar, în toate domeniile și în toate legăturile, ca în timpul nostru. Noi ne putem striga unii altora: Voi, dragi frați, nu sunteți în întuneric, nu trăiți în întuneric și nici în negura acestui timp; întunericul acopere pământul și negură mare popoarele, dar peste tine răsare Soarele dreptății (răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine) (Is. 60:2). Negură mare acoperă popoarele. De 258 de ori fratele Branham a amintit că spre seară va fi lumină. Pentru el Zah. 14:7 a fost un Cuvânt atât de important. În viața naturală, în timpul serii se întunecă, dar în timpul serii a trebuit să se arate lumina. Noi putem spune că în timpul serii, în ziua mântuirii s-a făcut lumină. Fiecare Cuvânt profetic a fost

descoperit și a fost arătat în contextul potrivit/corespunzător în care aparține.

Scumpii mei frați și surori, noi deseori am accentuat că Domnul a vizitat generația noastră în mod deosebit, a dat fratelui Branham o însărcinare deosebită așa cum a primit-o Ioan Botezătorul și toți prorocii care au avut de îndeplinit o slujbă. Mai întâi ei primeau o chemare și o trimitere. Niciunul din ei n-a plecat de la el însuși, ci toți au așteptat până ce a răsunat chemarea. În această legătură ne gândim la Moise. El habar n-avea de ceea ce făgăduise Dumnezeu, el păstora turma socrului său, Ietro. Dar atunci când timpul s-a împlinit, cei patru sute de ani trecuseră, și făgăduința pe care Domnul i-o dăduse lui Avraam trebuia să se îplinească, Domnul Dumnezeu S-a arătat unui păstor Moise într-un stâlp de foc și i-a spus: „*scoate-ți încălțăminte de la picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt*”(Ex. 3:5), și i-a dat chemarea divină. I-a dat însărcinarea (să-i poruncească lui faraon): „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească; lasă pe fiul Meu întâi născut să plece, ca să-Mi slujească” – aceasta a fost însărcinarea de atunci.

Care a fost însărcinarea dată fratelui Branham? (Însărcinarea lui a fost să lanseze chemarea:) „Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, poporul Meu”. O însărcinare directă în legătură cu ultima făgăduință înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Acest lucru îl putem accentua de la început. Cel mai important lucru sunt făgăduințele. Așa cum a cântat corul, făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină niciodată, cu Sângele Său, Isus a pecetluit ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său. Nicio făgăduință nu va rămâne neîmplinită, așa a spus prorocul în Vechiul Testament: „*dacă făgăduința zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit*”(Hab. 2:3). Așa a spus-o Domnul în Cuvântul Său și așa o și credem din toată inima și din tot sufletul.

Scumpi frați și surori, în ceea ce ne privește pe noi, aici avem cereri de rugăciune. În casele credincioșilor se petrec lucruri ca

niciodată înainte: boli grave, cancer, diferite neazuri. Astăzi Îl vom ruga pe Dumnezeu împreună ca El să ne întărească în credința noastră. Așa cum fratelui Branham i-a fost spus: „Nimic nu se va putea împotrivi rugăciunii tale, nici măcar cancerul”. Noi suntem Biserica Dumnezeului Celui viu, suntem Trupul Domnului. Noi propovăduim Cuvântul și întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu: răscumpărarea deplină, eliberarea, vindecarea, iertarea, tot ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei, și noi dorim să trăim împreună toate acestea. Astfel ca să fie date mărturii cu glas tare: „eu am avut cancer, dar Domnul m-a vindecat”. Așa ca, confirmarea Cuvântului să aibă loc în mijlocul nostru, să fie dovedit că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său pe care noi l-am acceptat și primit prin credință. Porunca misionară mai este valabilă și astăzi.

Mi-am notat și vreau să citesc câteva locuri din 1 Petru ca să evidențiem răscumpărarea isprăvită și s-o punem în inimile noastre. Începem cu 1Pet. 1:5: *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”*.

Aici avem noțiunea „vremurile din urmă”. Răscumpărarea, salvarea, ceea ce s-a întâmplat cu noi și pentru noi, iar acum ceea ce s-a întâmplat în viețile noastre cu noi. O citim încă o dată: *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”*. Ziua este aproape.

Putem vorbi despre acest lucru, este vorba de revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Înainte am citit din 1 Tes. 5:4: *„Dar voi, iubiți frați, nu trăiți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț”*. Nu, nu. Noi suntem copii ai luminii. Așa cum este scris aici: *„gata să fie descoperită în vremurile din urmă”*. Ultima făgăduință care vorbește despre revenirea Domnului nostru Isus Hristos: *„Iată Mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!”*.

Apoi 1 Pet. 1:12-13, în legătură cu bărbații lui Dumnezeu din Vechiul Testament: *„Lor le-a fost descoperit că („prin slujba lor”) nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum...”*. Nu înainte, ci acum. *„...cei ce v-au propovăduit*

Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească". Chiar și îngerii doresc să privească în aceste lucruri.

Scumpii mei frați și surori, aici avem ambele. Mai întâi îi avem pe bărbații care au propovăduit ceea ce se va întâmpla; apoi îi avem pe acei bărbați care vor apărea în timpul împlinirii și vor propovădui Evanghelia prin Duhul Sfânt. Citim: „*lucrurile pe care vi le-au vestit acum*". Ceea ce au propovăduit prorocii vă este propovăduit acum de bărbați călăuziți de Duhul Sfânt. Este puternic că Domnul S-a îngrijit de tot. Doar trebuie să citești aici ca să vezi armonia între Vechiul și Noul Testament.

Citim vers. 13: „*De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre* („pregătiți-vă duhovnicește pentru a înainta” – lb. germ.), *fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos* („puneți-vă toată încrederea în harul care vă este oferit în descoperirea lui Isus Hristos” – lb. germ.)”.

Vedem că toate aceste lucruri sunt în legătură cu Domnul nostru. Nimic de la noi, ci doar ceea ce El a făgăduit și împlinit. De aceea *pregătiți-vă duhovnicește* pentru a înainta. Și astăzi, fie ca Domnul să ne dăruiască harul să fim înzestrați și astfel să putem înainta/propăși. Prin harul lui Dumnezeu să putem înainta. „*fiți treji, și puneți-vă toată încrederea în harul care vă este oferit în descoperirea lui Isus Hristos*”.

Scumpii mei frați și surori, aceste lucruri le-am vestit deseori. Descoperirea lui Isus Hristos este cel mai puternic lucru, ceea ce ne deosebește pe noi de toți ceilalți. Să nu mai aibă loc nicio discuție despre Dumnezeire. Descoperirea lui Isus Hristos. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Domnul nostru a fost prezentat/arătat în toate atributele Sale: Răscumpărător, Mijlocitor, Împărat, Preot, Proroc. Dar El este întotdeauna același, ieri, azi și în veci. „*harul care vă este oferit în descoperirea lui Isus Hristos*”. Este har și încă o dată har dacă noi am trăit personal descoperirea lui Isus Hristos.

Acum scriu o scrisoare circulară. Direct în Apoc. 1 suntem informați că Domnul a trimis pe îngerul Său la robul Său Ioan, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Domnul Dumnezeu a avut robi și proroci. În ultimele predici și mai ales în cele șapte predici pe care fratele Branham le-a ținut în august 1957, în Edmonton, el a întreat adesea persoana care venea înaintea lui în rândul de rugăciune: „Crezi tu că eu sunt prorocul lui Dumnezeu?” Fiindcă unii, în mod ciudat, credeau una sau alta. Acum nu doresc să amintesc aceste lucruri, dar fratele Branham trebuia să-i întrebe mereu ambele: „Crezi tu că eu sunt robul lui Dumnezeu?”, și din nou „Crezi tu că eu sunt prorocul lui Dumnezeu?”. El a avut o chemare unică și nu putea suporta când cineva venea și se mai gândea: „O, cine știe ce și cum este cu darul de vindecare și cu darul de văzător!”. Prin vedenii Domnul îi arăta de unde vine persona, cine este ea, ce boală are și cum o cheamă. De fiecare dată era copleșitor cum acest bărbat putea spune persoanelor cine sunt, de unde sunt, ce boală și ce probleme au. Mereu și mereu ei trebuiau să primească siguranța că lucrurile de acolo sunt lucrarea lui Dumnezeu; ca nu cumva să se gândească că Dușmanul face acea lucrare, ci că este lucrarea lui Dumnezeu care eliberează, vindecă și încă mai lucrează.

Ne întoarcem înapoi la acest Cuvânt din 1 Pet. 1.12-13: „*Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt...*”. Noi am citit deja acest verset. Apoi vers. 13: „*De aceea, pregătiți-vă duhovnicește pentru a înainta, fiți treji, și puneți-vă toată încrederea numai în harul care vă este oferit în descoperirea lui Isus Hristos*”.

Haideți să citim vers. 18 și 19: „*Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană*”.

Scumpii mei frați și surori, răscumpărarea isprăvită este o realitate divină. Noi am fost aleși în Isus Hristos înaintea întemeierii lumii. Noi am fost răstigniți împreună cu El, așa cum Pavel a scris:

„Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu... ”. Nu mai trăiește eul propriu care mereu spune: „eu vreau...”, „eu vreau...”, „eu vreau...”. Nu, nu, nu. Ci facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.

Așa cum am citit aici în Cuvântul lui Dumnezeu, în vers. 19, noi n-am fost răscumpărați cu aur sau argint, ci cu Sângele scump și sfânt al lui Isus Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. Această răscumpărare isprăvită este valabilă pentru noi pentru veșnicie. Niciodată să nu vă lăsați opriți de necredință. Ceea ce a făcut Dumnezeu a făcut pentru veșnicie. El nu te poate mântui astăzi, și mâine să te lase să fii pierdut. El nu poate ca astăzi să-ți dăruiască descoperirea lui Isus Hristos, iar mâine să te lase să umbli singur în această viață. Ceea ce face Dumnezeu este veșnic valabil în viața ta și în viața mea. Noi suntem născuți din nou la o nădejde vie prin sămânța veșnică a Cuvântului lui Dumnezeu. Răscumpărarea prin Sângele Mielului a avut loc. Cât de des am accentuat acest lucru în acest loc: Domnul Și-a dat Sângele Lui sfânt și prețios în care era viața veșnică. El Și-a dat Sângele pentru ca răscumpărarea noastră să poată avea loc și viața veșnică care era în Sângele Lui să vină asupra noastră. Noi credem din toată inima fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, și fiecare Cuvânt este o sămânță. Noi am acceptat și primit Sămânța Cuvântului și fiecare sămânță aduce rod după soiul ei.

Încă o dată să ne întoarcem la versetele citite înainte. Cei ce v-au vestit acum această Evanghelie prin Duhul Sfânt trimis din cer; acum vă este propovăduită această Evanghelie. Scumpii mei frați și surori, noi putem accentua că tot ceea ce ne-a fost descoperit nouă în mesajul timpului de sfârșit prin slujba fratelui Branham: începând cu căderea în păcat, paradisul, până la Apocalipsa, a fost descoperit ca niciodată înainte. În timpul nostru Cuvântul a fost pus pe sfeșnic, a fost descoperit și putem accepta și primi totul prin credință, știind că aceste lucruri sunt hotărâte pentru noi care trăim acum Cuvântul făgăduinței hotărât pentru acest timp. Apoi citim din 1 Pet. 1:22: *„Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută...”*

Scumpii mei frați și surori, fie ca să se fi întâmplat așa în viața mea, în viața ta, în viețile noastre, ca să putem da mărturie că avem dragostea de frați adevărată, unii față de alții și unii pentru alții. Dragostea care acoperă totul și care ne aduce în părtășie cu Dumnezeu și unii cu alții.

Citim încă o dată: *„Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”*.

În Krefeld am spus-o ultima dată. Un frate din Polonia de fiecare dată când vine la Krefeld vine la mine în birou și când mă rog pentru el, el spune simplu: „Eu o primesc”. După fiecare rugăciune din gura lui ies cuvintele: „Eu primesc”. Chiar dacă rugăciunea continuă el spune: „eu primesc, eu primesc”.

Scumpii mei frați și surori, noi trebuie să ținem pasul cu propovăduirea, trebuie să știm că este vorba de noi, că noi suntem parte din această lucrare, că acum Domnul ne vorbește personal prin Cuvântul Lui, și în acea clipă să-l acceptăm și să-l primim.

Apoi vers. 23: *„fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu care este viu și care rămâne în veac”*. Spuneți un „Amin” la acest Cuvânt. Acest „Amin” nu-l spunem de la noi.

Pentru orice naștere este necesară o sămânță. Pentru fiecare naștere (din nou) este necesară sămânța, Cuvântul lui Dumnezeu. Lc. 8:11: *„Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu”*. Atât de sigur cum noi am propovăduit doar Cuvântul lui Dumnezeu și am semănat sămânța divină în inimile voastre, în sufletele voastre, tot atât de sigur această sămânța divină, Cuvântul pe care l-am auzit, crezut și primit va înfăptui tot ceea ce este necesar pentru ca noi să trăim desăvârșirea și apoi să fim gata/pregătiți pentru revenirea Domnului și pentru răpire.

Citim vers. 24-25: *„Căci orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă, și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac...”*. Iar acum vine ceva foarte

puternic: „Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”(vers. 25).

Așadar noi ne regăsim aici în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu spunem nimic despre Cuvântul lui Dumnezeu, ci noi predicăm Cuvântul original, îl acceptăm și îl primim așa cum este scris aici: *Orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.* Apoi „Cuvântul Domnului rămâne în veac”. Și după aceea confirmarea: „Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”. Înaintea Feței Dumnezeului nostru putem spune acest lucru, sincer și cinstit, că noi am propovăduit Cuvântul Lui, din însărcinarea Lui.

Dragi frați și surori, eu amintesc acest lucru mulțumitor și în smerenie. Încă o dată vă spun ce înseamnă pentru mine chemarea pe care Domnul a exprimat-o – acest lucru nu și-l poate închipui nimeni. De prima dată Domnul mi s-a adresat de trei ori cu „robul Meu”. „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia curând. Eu te voi trimite în alte orașe ca să propovăduiești Cuvântul Meu”. Voi toți cunoașteți ceea ce s-a întâmplat după aceea. Toți au auzit mărturia mea deseori. Apoi: „Robul Meu, să nu fondezi biserici locale”. Voi toți știți ce a urmat după aceea, privitor la faptul ca să nu public niciun caiet de cântări. Îi aducem mulțumire Domnului că El a dat călăuziri directe. Eu n-am făcut totul corect în viața mea; sunt doar un om. Dar cu propovăduirea Cuvântului pot sta în picioare înaintea lui Dumnezeu și în fața oamenilor, pentru că eu am propovăduit doar ceea ce Domnul a spus în Cuvântul Său.

Și acest lucru l-am spus în acest loc de repetate ori. Mireasa Mielului este o Mireasă a Cuvântului. Așa cum El a fost Cuvântul făcut trup și a locuit între noi tot așa și noi avem marele privilegiu să primim adevăratul Cuvânt, sămânța divină. Duhul lui Dumnezeu vine asupra seminței, și noi murim. Voi știți că mai întâi fiecare sămânță trebuie să moară pentru ca germenele de viață care este în sămânță să poată răsări. De aceea noi trebuie să murim împreună cu Hristos

pentru ca viața divină care este în sămânță să fie descoperită prin noi și în noi.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Nu doar frații de aici, ci toți care ne ascultă și îndeosebi frații noștri din America de Sud să fie binecuvântați. Noi toți avem o legătură interioară unii cu alții. Dacă frații noștri din Nigeria ne ascultă acum, ei să știe că a trebuit să anulez călătoria din septembrie. Dar Domnul S-a îngrijit să poată avea loc o transmisie directă și vom propovădui Cuvântul în direct, prin transmisie.

O mai spunem o dată în Numele Domnului. Noi am căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu, am acceptat și am primit făgăduințele prin credință, am primit descoperirea lui Isus Hristos, prin har. Noi ne-am întors înapoi la original, la Cuvânt. Am ieșit din toate răstălmăcirile ne-am întors înapoi la Cuvânt și noi compunem Mireasa Cuvântului și știm că atunci când Domnul va reveni El ne va lua Acasă. Acest absolut trebuie să fie în tine și în mine: prin credința că Domnul va desăvârși lucrarea Lui în tine și în mine, în noi toți, prin har. Noi avem această făgăduință.

Mai accentuăm și acest lucru încă o dată. Atât de adevărat cum Domnul Dumnezeu a exprimat chemarea în 11 iunie 1933, spre ora 14, și l-a trimis pe robul și prorocul Său care ne-a făcut introducerea în întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu, până la deschiderea celor șapte peceți tot atât de sigur Domnul Dumnezeu S-a îngrijit ca eu să fiu în legătură cu acest bărbat. Pământește, eu l-am cunoscut pe acest bărbat al lui Dumnezeu timp de zece ani, am vorbit cu el la telefon, am corespondat cu el și am 21 de scrisori de scrisori de la el, am mâncat cu el la aceeași masă, am fost cu el în aceeași mașină, am participat la adunările în care el a predicat. Eu sunt un martor care am văzut și auzit lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru. Dumnezeu S-a îngrijit ca după plecarea Acasă a bărbatului lui Dumnezeu acest ultim mesaj divin al Cuvântului să fie purtat pe întregul pământ.

Eu aș dori ca cândva diferiți frați din diferite țări să vină în față pentru a da mărturie despre ceea ce a făcut și face Dumnezeu în

mijlocul lor prin Cuvântul descoperit. Totul este propovăduit: răscumpărarea prin Sânge, iertarea, eliberarea, vindecarea; întregul plan de mântuire este propovăduit, până la făgăduința din Ioan 14: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”.

Să mai amintesc și acest lucru pe care l-am mai amintit. Acum și politicienii încep să vorbească despre legământul de șapte ani. Ce a spus Domnul nostru? Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, fie Mat. 24, Mar. 13, Lc. 21, de fapt tot ceea ce El a prezis se petrece în timpul nostru... De aceea Pavel a putut scrie: „*Dar voi, fraților, nu trăiți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț*”. Nu, fiindcă Domnul a dăruit lumină în timpul seriei, Dumnezeu ni S-a descoperit. Iar noi, din însărcinarea lui Dumnezeu, am dat mai departe acest Cuvânt scump și sfânt.

Mai amintim odată și acest lucru. Fiecare sămânță aduce rod după soiul ei (Gen. 1:11-12). Cuvântul pe care noi l-am semănat va aduce un rod bogat, va fi o gloată care nu se poate număra. Cine s-ar fi gândit la așa ceva acum șase sau zece ani? Că în clipa actuală, după calculele tuturor posturilor de televiziune făcute până acum, între 10-12 milioane de oameni de pe întregul pământ ascultă regulat predicile. Oamenii ascultă ultimul mesaj. Mesajul străpunge până la marginile pământului, iar pentru aceasta Dumnezeu S-a îngrijit. Permiteți-mi să fac această observație. Au trecut șase sau șapte ani de când am intenționat să ridic la centrul de misiune un stâlp de telecomunicații radio ca să avem o posibilitate pentru transmisii. Astăzi prin internet și prin emisiunile care sunt difuzate pe întregul pământ, prin televiziuni, Cuvântul este vorbit și toți îl dau mai departe și mai departe. Cum am auzit de la fratele nostru, chiar și frații din taberele refugiaților au posibilitatea să asculte. Fratele sună regulat și îmi spune câți s-au botezat, câți au primit Cuvântul; el dă mărturie de ceea ce a făcut și face Domnul prin har. Este puternic. Câteodată trebuie să vină neazuri ca strigăm către Domnul pentru ca El să răspundă. Dumnezeu știe totul și călăuzește totul.

Din această adunare vă rog luați cu voi următoarele: Dumnezeu ni S-a descoperit, El ne-a făcut de cunoscut Cuvântul Său, iar noi am acceptat și am primit totul, așteptăm desăvârșirea, așteptăm confirmarea Cuvântului în mijlocul nostru în așa fel ca păcătoșii să fie mântuiți, cei legați să fie dezlegați, bolnavii să fie însănătoșiți, ca în fiecare adunare Cuvântul sfânt să fie confirmat, prin har. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și salva în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. În timp ce ne plecăm capetele pentru rugăciune, dacă avem cereri de rugăciune pe care le putem aduce înaintea Domnului atunci vă rog ridicați mâinile. Peste tot sunt mâini ridicate. Domnul le cunoaște, dacă sunt necazuri pământești sau necazuri duhovnicești, în căsnicii, în familii, la serviciu, orice problemă am avea noi să avem siguranța că Dumnezeu este omniprezent, El poate ajuta în fiecare situație și poate dărui har. În mod deosebit astăzi doresc să vă întreb: ați primit prin credință Cuvântul scump și prețios, descoperit? Dacă l-ați primit atunci spuneți un „Amin”. Amin. Îi mulțumim Domnului nostru.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, noi suntem copleșiți. Tu ai vizitat poporul Tău prin har, Tu ai vegheat asupra Cuvântului Tău și atunci când timpul s-a împlinit Tu ai dat robului și prorocului Tău călăuzirea să aducă ultimul mesaj. Iubite Domn, Tu Te-ai și îngrijit să se îplinească exact ceea ce i-a fost spus lui: „Nu tu, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Iubite Domn, Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament, Îți mulțumim pentru robii Tăi prorocii, care sub ungera Duhului Sfânt, în întreaga perioadă a Vechiului Testament au vestit ceea ce se va întâmpla până la sfârșitul timpului. Îți mulțumim pentru Noul Testament și pentru robii Tăi apostolii pe care Tu i-ai folosit să scrie totul. Iubite Domn, scrie Tu astăzi fiecare Cuvânt în inimile noastre. Așa cum am spus și accentuat la început, aici se îplinește ceea ce Dumnezeu a făgăduit și vestit prin prorocul Ioel. Apoi: *„făgăduința aceasta este valabilă pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru”*.

Iubite Domn, aceste cuvinte au fost exprimate acum două mii de ani iar ele sunt vii și valabile și astăzi (pentru noi). Tu ne-ai întors înapoi la început. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău sfânt. Acum Tu ești prezent să dăruiești salvarea, eliberarea, vindecarea și să binecuvântezi. Îți aducem toate rugăciunile, Te rog dăruiește har. Doamne, Te rog dăruiește salvarea, vindecarea, eliberează, binecuvântează. Fie ca toți să plece din acest loc mângâiați și binecuvâțați. Ție, atotputernicului, Singurului Dumnezeu Îți mulțumim din inimă că noi trăim personal această ultimă perioadă de timp.

Acum ne rugăm împreună pentru poporul Tău Israel. Dumnezeu, timpul s-a împlinit când Tu ai chemat înapoi pe poporul tău risipit în toate popoarele și i-ai adus în țara făgăduinței, ca să îplinești cu ei ultima făgăduință. Tu ești credincios. Noi vedem împlinindu-se toate aceste lucruri în fața ochilor noștri. Îți mulțumim pentru informația divină, Îți mulțumim pentru proroci și apostoli, Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament și pentru ceea ce faci în prezent. Binecuvântează-ne pe toți cei prezenți, binecuvântează-i pe toți cei ce sunt în legătură directă, care ascultă acum și cred din toată inima și au un acord interior față de Cuvântul Tău. Împreună Îți mulțumim. Cuvântul Tău nu se va întoarce gol înapoi la Tine, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis. Și în aceste zile, în toți aceia care aparțin de Biserica Mireasă mesajul Tău, Cuvântul Tău va împlini scopul pentru care Tu l-ai trimis. Eu pretind că toți cei care acum cred vor fi prezenți atunci când Tu vei reveni pentru a-i lua Acasă pe ai Tăi. Îți mulțumesc pentru Golgota, Îți mulțumesc pentru scumpul și prețiosul Sânge al noului legământ, Îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău, Îți mulțumesc pentru Duhul Tău Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul. Îți mulțumesc pentru tot în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Nu doar să ne rugăm, ci să și primim pentru ceea ce ne-am rugat. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și a văzut făgăduința împlinită. Noi Îl credem pe Dumnezeu și vom vedea făgăduințele împlinite. Amin.